

var det for lidt, at Grundene vare deelte i 3 Klasser. Det syntes os det Naturlige, at det var Grundenes Skatteværdi, der forhøiedes, da ved disses Antagelse den gamle Grundtaxt skulde bortfalde; det var altsaa Taxten paa Grundene, der bortfaldt, og det var altsaa rimeligt, at en forhøiet Taxt paa Grundene kom istedet. Men det var Udvalget klart, at 3 Klasser vare for lidt, og vi foresloge derfor 6 Klasser, efterat jeg i mit Foredrag ved første Behandling havde opfordret Thingets Medlemmer til at udtale sig desangaaende. Jeg tillod mig nemlig da at oplyse, at Værdien kan variere langt mere, idet jeg antog, at en Kvadratalen af Byens Mark var 2 å 3 p. værd, medens den kunde være dobbelt saamange Rigsdaler værd i den bedste Deel af Byen, saa at altsaa Skatteværdien maatte ansees meget forskjellig. Dette foranledigede den ærebe Landssthingsmand for Bornholm (Sonne) til at stille et Endringsforslag, der var under Behandling ved anden Behandling, men af ham blev frafaldet, imod at Udvalget lovede at tage Sagen under nærmere Behandling. Dette have vi gjort, og ved den Behandling, der er foregaaet, og den Konference, vi desangaaende have haft med Ministeren, kom vi til den Overbevisning, at ihvorvel det, efter hvad jeg har tilladt mig at anføre, maatte synes det Naturligste, at Skatteforhøielser lagdes paa Grundene, var det dog ikke det praktisk Rigtige, thi den Deel af Skatteobjektet, som derved blev fordoblet o. s. v., var for lille i Forhold til det Hele. Det viste sig, som den ærebe Landssthingsmand for Bornholm oplyste, at der paa de bedste og nærsomste Grunde i en almindelig Provinds vilde blive en Forskjel af cirka et Par Rigsdaler, hvilket paa ingen Maade kunde være Meningen, og man er derfor gaaet over til hans Forslag, at knytte Forhøielser til Assurancéværdien, ihvorvel det ikke synes aldeles korrekt, idet man hæver Grundtaxten for at beskaffe Assurancéværdien; men naar man beskatter en Eiendom som et samlet Hele, bestaaende deels af Grund og deels af Bygninger, saa er det i Udførelsen ligegyldigt, om det hedder, at Skatten udredes af den ene Deel eller af den anden; den udredes af det samlede Hele, og det er egentlig det, man vil

opnaae. Man opnaaer derved tillige en større Ensartethed, end der hidtil har fundet Sted. Ved den nye Matrikul er nemlig, som bekendt, Grunden sat som Grund; om den ligger $\frac{1}{2}$ Mil fra Kjøbenhavn eller 5, 6 Mile fra den nærmeste By, det er slet ikke taget i Betragtning; den er taxeret efter sin absolute Værdi, og man har troet, at Salgsværdien maatte afgjøre Forskjellen i Kjøb og Salg. — Naar man gaaer den samme Vej her, saa bliver Grunden Grund hele Landet over, kun med Undtagelse af, at alle de bebyggede Grunde i Byerne ligesom Gaards- eller Tømmerpladser ubetinget sættes til Taxt 24. Man undgaaer derved tillige Spørgsmaalet om Haver. Det kunde have sine praktiske Vanskeligheder at afgjøre, hvilke Haver der vare saa store og betydelige, og saaledes beliggende med Hensyn til Bebyggelse, at de ikke burde være underkastede Klassificering som de øvrige Eiendomme. Naar man imidlertid gaaer den Vej, som Udvalget har tilladt sig at foreslaae, undgaaes dette aldeles. Den ærebe Landssthingsmand foreslog tillige, at man skulde have 3 Klasser baade af Grunde og Assurancer. Dette har Udvalget ikke kunnet gaae ind paa, ligesaa lidt som den høitærede Minister har villet det. Han meente, at det kun burde være en af Delene, der burde være Forhøielse undergivet, og det var Udvalget enigt med ham. Man har derfor ikke optaget den Deel af det frafaldne Endringsforslag, der gik ud paa, at der i Forbindelse med Klasser paa Assurancen tillige skulde være Klasser paa Grundene, men man har alene holdt sig til det Første. Den ærebe Landssthingsmand foreslog 3 Klasser til Taxterne 1, 2 og 3, dette har Ministeren og Udvalget fundet at være et for stort Spring; thi det angaaer betydeligere Summer, end hvor der er Tale om Betsatning paa den Smule Grund, der kommer til at hvile paa en Eiendom. Vi have troet, at man burde tage Tallet 1 som Udgangspunkt, saa at Skatte- og Assuranceværdien blev den samme, men vi have troet, at man ikke alene maatte have flere Klasser, men tillige mindre Spring. Vi have derfor, som det ærebe Thing vil see, tilladt os at foreslaae 5 Klasser, saa at der bliver 25 pCt. Spring imellem hver Klasse, saa at det bliver